

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo najudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohrani na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Bleško jezero.

My deeds upon my head! I crave the law,
The penalty and forfeit of my bond.

Shylock.

Dopis z Bleda, ki smo ga priobčili v št. 71 z dne 28. marca t. l. poroča nam jako važen dogodek, ki zasluži pozornost dežele Kranjske in sploh celega slovenskega sveta. Stvar je sledeča:

Posesnik Bleškega gradu, kateremu je v deželni deski pripisano tudi jezero, gosp. Adolf Muhr, trgovec z lesom in premogom na Dunaji in po svojem verzopovedanji žid, zahteval je po svojem odvetniku od vsakega, ki poseduje na Bleškem jezeru kako ladijo, ali sploh na kak drug način rabi jezero, bodisi s kopanjem ali napajanjem živine i. t. d., da naj pripozna, da do takega uživanja nima nobene pravice, temveč, da vse to izvršuje le vsled prostovoljnega in preklicnega privoljenja lastnika gradu oziroma jezera. Dalje zahteva gosp. Muhr, da naj se vsak posameznik gledé tega uživanja posebno pogodi z njim in da se podvrže vsem naredbam gledé jezera, katere se bodo umestne zdele gosp. Muhru.

Poroča se nam, da se je gosp. Muhr dosihdob izkazal uljudnega in dobrohotnega moža. Mi na tem

nečemo dvomiti, ker nam tu sploh ne gre za osebo, temveč za stvar. Stvarni nasledki take obveze, kakor jo gosp. Muhr zahteva, so pa taki, da se jih moramo strašiti vsakemu človeku nasproti. S to obvezo ponehala bi popolnoma dosedanja faktična prostost Bleškega jezera, katere ni nikdar zaviral formalen upis v deželni deski, ki je vrhu tega baje le sad neljube pomote. Mi vsled tega razumevamo razburjenost Bleške okolice, mislimo pa, da morata tudi dežela Kranjska in ves slovenski svet razburjena biti, ako se jima hoče vzeti biser slovenske zemlje — Bleško jezero — ki naj bi odslej služilo le zasebnim interesom posameznika in vrhu tega tujca. To pa bi se brezdomno zgodilo, ako bi zahteva gosp. Muhra obveljala, kajti nihče bi mu ne mogel braniti, da ne bi potem nekega lepega dne jezera za vse ladije razven svojih zaprl, preganjal vsakega, ki bi se drugod kopal, kakor v njegovem kopališči proti visokemu plačilu, ki bi živino napajal, bičje rezal, pesek ali led jemal i. t. d. S tem pa bi popolnoma ponehala dosedanja prostost Bleškega jezera, katero je uživala ne samo cela Bleška okolica, marveč vsak, ki je obiskal Bled in to že od starodavnih časov. Naše ljudstvo ob jezeru pa bi prišlo ob svoj poglavitni in često jedini zaslužek.

Mi se danes ne bomo pečali s stvarjo iz pravniskega stališča, to prepuščamo pravnikom, ki bodo odločevali o tem; tudi ne bomo preiskavali, je-li g. Muhr ali kdo drug kot grajščak res tudi neomejen gospodar Bleškega jezera ali ne. Morda ima gosp. Muhr celó kako listino, vsled katere bi bil formalno opravičen, izrezati iz živega telesa kranjske zemlje del, v katerem se koncentrujeta glavni ponos in navdušenost naše domovine. Mi hočemo danes opozarjati le na socijalen, historičen in narodno-gospodarski pomen Bleškega jezera za nas in na hudo izgubo, ki nam preti vsled na vsak način skrajno neplemenitega postopanja sedanjega grajščaka.

Nekdanji gospodarji Bleške grajščine, Brižinski škofje, prepustili so prebivalstvu prosto rabo Bleškega jezera izvzemši ribarstvo. Zgradili so celó na otoku cerkvico v čast Materi Božji in privabili s tem mnogobrojne romarje, ki že nekoliko stoletij polagajo vsa čustva gorke tradicionalne slovenske pobožnosti na oltar Matere Božje na otoku. Take so bile raz-

mere akozi sto in sto let, dokler ni prišel sedanji gospodar — g. Adolf Muhr.

Občeznana je, da so se tega uživanja veselili ne samo domačini, ampak tudi tujci in da so domači in tuji pesniki opevali lepoto Bleškega jezera. Kako so hrepenela naša mlada srca, ko smo čuli pripovedke o Bleškem jezeru in se navduševali s krasnimi pesmami o njem. Kako smo bili srečni, ko smo prvič videli zelene valove našega jezera, občudovali v ozadji v nebo štrleči Triglav in v jezeru tiho idilo iz šumečega gozda bleateče se cerkvice. Kako smo bili navdušeni, ko smo se pevajoč po jezeru vozili.

Tako nekako so tudi čutili vsi tujci, ki so iz celega sveta prihajali obiskavat ta krasni kraj. Progetne razmere so se v zadnjih 30 letih tako izpremenile, da je popotovanje postalo skoraj vsakemu Slovincu živa potreba. To čutil je tudi Bled in obisk tega naravnega zdravilišča pomnoževal se je od leta do leta. Zgradile so se hiše in lepa bivališča za tujce, napravila so se sprehajališča in v preteklem letu kupilo in zasadiło je letoviško društvo krasen park ter namerava še v letošnjem letu zgraditi letoviško poslopje.

To se je storilo vse v nadeji, da je jezero oziroma njega raba prosta. S tem se pa ni mislilo ustreči samo tujcem, ampak tudi domačinom, katerim bi pripadala cela gmotna korist mnogobrojnega obiska tujcev.

K prijetnostim jezera spada tudi kopanje in akoravno so se ljudje od starodavnih časov sem kopal v jezeru, kakor so se hoteli, monopolizirati hoče gospod Muhr tudi to rabo v prid svojemu žepu.

Iz vsega tega je razvidno, da ima Bleško jezero velik zgodovinski, socijalen in gospodarski pomen, ne samo za Bleško okolico, temveč za celo deželo Kranjsko.

Vsem tem interesom pa nasprotuje postopanje gosp. Muhra. On hoče izkoristiti jezero zase in nevarnost preti, da bi on ali njegovi nasledniki obdajali vsakega obiskovalca, vsakega romarja. Namen njegov je, da naj se vsi poslužujejo njegovih ladij, katerih ima že lepo število, njegovega kopališča, da naj vsakdo pri njem led kupuje i. t. d. Le po milosti žida smeli bomo romati še na otok h krščan-

LISTEK.

Pri vodnjaku.

(Srbaki pisal L. K. Lazarevič. — Prevel J. P. Planinski.)
(Konec.)

Anoka prime krajec gunja, s katerim se je ded ogrnil, in ga poljubi:

— Jaz sem ti hudo grešila, jaz sem ti vzkalila hišni mir. Oprosti mi, ako veruješ v Boga!

Nič ni bilo laže, nego starca spraviti v jok. Solze se mu uderó. Z obema rokama jo prime za glavo in poljubi:

— Pojdi sem!

Ona gre za njim v sobo.

— Sedi sem!

Ona sede na klopico, ded na posteljo.

— Dete, daj lušči ta grah!

Ona prične luščiti grab.

Ded zadovoljno gleda, kako ona lušči.

Oba molčita, nič ne govorita, samo srce dela svoje in dan napoka.

— Sedaj pojdi sem!

Ona gre za njim v konjski hlev in poklada po vrsti, kakor ji on pokazuje, vsem konjem. Niti

se ona nič ne boji, celó Blagojevega mirca ne, kateri brca in grize.

— Sedaj pojdi sem!

Odvede jo v svinjak. Ona razbije devet buč in jih vrže svinjam.

Deca so se vzbudili, vstali, pa bojzljivo in debelo gledaje hodijo za njima dvema, dobro pazeč, da jih ne bi onadva uzrla. Arsen se tako zavzame in osupne, da spleza na oreh in se skrije v listje, odkoder gleda nevideno čudo.

Ded se je pomladil. Kar poskakuje, ko gre:

— Pojdi k vodnjaku!

Prideta do vodnjaka.

— Zajemi!

Anoka zajema z vedrom.

— Izlivaj!

Anoka zajame s posodo in ded uporabi vso vodo iz vedra za umivanje lic in glave.

— Obrisi me!

Anoka razplete lasé in ga prične otirati. Lahko je vodo obrisati, ali starčeve oči so slabe, in solze kapljó brez prestanka.

Ded jih ugleda nekaj na dvorišči.

— Pojdite sem! Čemu se ne umijeta? Glejte, Anoka čaka, da poliva!

Neko detinsko dostojanstvo mu čaruje na lici.

— Vsi, vsi! Vsem vam ona, sirota, polije! A da ona komu reče: „polij mi!“ bilo bi tristo čudes!

Bojzljivo prihajajo moški in ženske k vodnjaku in kakor gospoda pravi vsakdo, potem ko se umije, Anoki „hvala!“

Arsenu se razvedri pred očmi. Tudi on pride k vodnjaku, se razkorači in nagne naprej ter nastavi roke:

— Daj!

Ona prične izlivati.

Arsen na devetem nebu!

— Kako vender polivaš? Vse po zaponkih! ¹⁾

— Čakaj, da te ne zmočim! — Z levico mu zaviha rokava, a z desnico nagiba posodo.

— E živa bila!

Petrija zleta od svakinje do svakinje in vsa umazana od solz jim šepete nekaj, maha z rokami in se bije po prsih.

Ded gre opotekaje se v svojo sobo. Odpre kovčeg in vzeme z njega ovrtnico od starih srebrnjakov. Utakne njo in brisalko v nedra in se vrne k vodnjaku.

Vsi so se umili in vsem je Anoka polivala.

¹⁾ Okrasok na srajčinih rokavih. Prel. prep.

drž. zbora in pravi, da jedino nemška levica se izmed treh velikih klubov ni držala prestolnega nagovora. Meseca oktobra je hotela kabinet v svojem interesu rekonstruirati, meseca novembra se je z divjo strastjo lotila češkega drž. prava, meseca decembra je preprečila trimesečni budgetni provizorij in prouzročila trikratno budgetno debato, meseca novembra je koketirala z Liberskimi norci, meseca februarja pa z Mladočehi. To je petmesečno delovanje te državne stranke. — Ta očitanja so do pičice upravičena, a vzlic tej zanikarni politiki levčarjev se jim je vlada v svojem programu izdatno približala, in tudi Poljaki se jim vzlic rezkemu pisanju svojih listov približujejo od dné do dné.

Vnanje države.

Francoska kriza.

Senat je sklenil pri državnem proračunu razne premembe, vsled česar se je bilo poslanski zbornici z nova baviti z državnim proračunom. Poročevalec Lackroy je nasvetoval, da je vse od senata sklenene premembe zavreči in budget votirati tako, kakor prvič. Zbornica je ravnala po tem nasvetu. Ministerski predsednik Ribot je pri točki o davkih na razne pišče stavil zaupno vprašanje in se upiral nasvetu, da je to točko izločiti iz proračuna. Zbornica je zavrgla predlog z večino 5 glasov, vsled česar je ministerski predsednik zahteval, naj se zavstavi budgetna debata, da se more vlada posvetovati o konsekvencah izrečenega jej nezaupanja. Zbornica je to vzprejela in se razšla. Splošno se sodi, da odstopi ministerstvo.

Home-rule.

Na Irskem, posebnó v provinciji Nester živeči protestanti, se z vso silo in nečuvno nebrzdanoštvu upirajo Gladstonovemu irskemu načrtu in se pripravljajo, če je verjeti konservativnim listom, celo na oboroženi odpor. Agitatorji razburjajo ljudstvo, razdeljujejo orožje in vadijo može v njega uporabi; posebno podpora imajo pri irski policiji. Izvestno je, da se to ne godi brez vednosti konservativcev in unijonistov, kateri se ne plašijo niti zadnjega sredstva, da preprečijo iz čiste pravičnosti in pravega rodoljubja izvirajočo reformo Velike Britanske. Vzlic temu je upat, da zmaga Gladstone.

Dopisi.

Od nekod, 27. marca. [Izv. dop.] (Idrijčanom za piruhe.) Večkrat beremo v „Slov. Narodu“ razne spise iz Idrije, ki kažejo, da se nekateri tam marljivo gibljejo.

Meni se pa vidi, da se prijazni Idrijčani še premalo brigajo za svojo narodnost in svoje gmočno stališče. Nič čudnega ne bo, če o svojem času rudnik preneha, dasiravno se to ne bo zgodilo jutri, tudi ne drugo leto. Kedor pa je moder gospodar, skrbi ob času, da si lahko pomore v sili.

Najbolj potrebna bi bila v Idriji železnica. Erar sam porabi za voznino mnogo tisočakov na leto, da druge poštnine ne računim, ker je treba vse na kólih pripeljati iz Logatca, kar gotovo ne stane malo. Po zimi pa se celó prigodi, da pošta ostane v snegu (in gosp. potniki vberejo jo peš do mesta) ali se pa s sanmi sploh priti ne more vsled zametov, kakor se je to zgodilo morda l. 1887., ko je v celem mestu imel samo še jeden trgovec sol, a vsem drugim je bila pošta.

Kakó se potezajo drugodi, n. pr. poglejmo Dolenjce, Vipavce in dr., za železnico, ker spoznajo njeno korist in neobhodno potrebo! V Idriji je pa še dovolj takih modrijanov, ki pravijo, da železnice treba ni, mej tem, ko je vendar skrajni čas, da nekoliko skrbe za progo Škofja Loka—Gorica, in sicer skozi Idrijo, ki bi bila sicer nekaj daljši, kakor pa če bi šla naravnost iz Poljan v Cirkno, a bila bi bolji kup. V zadnjem slučaju trebalo bi 8 km dolzega prerova, v prvem pa samo 4 km in kolodvor bi bil v Idriji, pri tem pa bi tudi Žiri mnogo pridobili.

Železnica Gorica—Predil—Trbiž pač ne bo vsprejeta, ker se jej bi upirala na vsak način vojna uprava; pri progi Škofja Loka—Gorica pa bi imel tudi Tolmin mnogo od nje, mej tem ko bi bila proga Škofja Loka—Divača jedino paralelna pot z južno železnico, kateri bi le škodila, posebno če jo podržavijo.

Prihodnost Idrijčanov pa bi se ne zagotovila le a tem, skrbeti bi bilo treba, da dobimo tudi kake šole. Glejte vrle in delavne meščane Kranjskega mesta. Morebiti so bili že desetkrat na Dunaju zaradi gimnazije, ko so pa zadajč šli, zasijalo jim je upanje, da jo vendar dobé, in pri tem so obljubili 40.000 gld. Če bi je pa še sedaj ne dobili, šli bodo še jedenkrat, in slednjič spoznalo bo vendar ministerstvo potrebo tega zavoda. Kedor je delaven, vse stori! Gorenjci bi potem imeli svojo gimnazijo, Dolenjci imajo itak dve, (NB. z nepo-

trebno Kočevsko vred), le na Notranjskem bi ne imeli nobene, ki vendar daje precejšnje število dijakov. In, ali ni naravna potreba, da bi dobili to učilišče v Idriji, kateri bi bil z železnico promet olajšan, in bi lahko 40.000 gld. zanjo dali, vsaj smeli bi jih!?

Oddaljenost od Ljubljane, kamor Notranjci hodijo, bi pa s tem ne bila odstranjena le za Idrijo, temveč za velik del Notranjskega. Večkrat se je o tem že govorilo in pisalo, merodajni faktorji v Idriji pa se pogovarjajo o tem le bolj v gostilni ali pa na sprehodih, mesto da bi prosili, da se njihova poslance (deželni in državni) potegneta za to, posebno pa, da bi sami prosili pri erarju, ki bi jim pač zdatno pomagal. Kedor pa hoče to doseči, treba mu je imeti žilav značaj, ne pa, da bi pri občinski seji takrat vstajal, kadar A vstane, in takrat sedel, kadar B sede. Ali je to možato, da se pusti občina tako zapeljati, kakor se je to zgodilo pri mestni klavnici, ki je že vefjala nekaj tisočakov, in zraven je še na nepripravnem kraju! Ali je morebiti to dovoljeno, da se z občinskim denarjem kupi cerkvena ura, ki ni občinska, temveč več ali manj erarična, a vendar stane poldrug tisočak? Če pravite, da erar plača sam 2/10 občinske priklade, in je treba to upoštevati, je prazna, ker ima erar tudi toliko večje dohodke, in zato on pač lažje da 1000, kakor marsikak hišnik 1 gld.

Mesto da se to godi, skrbite za promet in šole, bodisi da dobite gimnazijo, meščansko ali obrtno (a ne nedeljsko) šolo, ki je rudarskemu mestu tako potrebna, kakor ribi voda. Ali bi kaj škodovalo, če bi občina za vse te potrebe napisala nekaj 10l in storila nekaj korakov, kakor so storili Cirkničani, ki so naredili pred nekaj leti, če se ne motim, dvanajst pól dolgo prošnjo radi uradov in sedaj jih imajo. Trkajte in odprlo se Vam bo! — Ali bi bili v Idriji izprosili si urade, če bi jih sami že ne imeli, ko pred leti še za slovensko šolo na rudniški šoli (da se namreč nemščina šele v 3. razredu poučuje) niso prosili, dokler jim je minister ni sam dal.

Tako potrebna pa je tudi organizacija prodaje čipk, ki se namerava upeljati.

V Idriji imate svojo (recte rudniško) izvrstno godbo, svoje gledišče, čitalnico in precej drugih ugodnostij, (razua nepotrebne nemške kazine), za katere bi se v marsikaterem kraju spri, in vendar národno življenje ni tako, kakor bi lahko bilo. Tu pač manjka pravega meščanskega ponosa in trdne volje!

Ali bi ne bilo dovolj dela, če bi se skrbelo, da erar in občina, kolikor spada pod njeno področje, skrbi za boljšo kanalizacijo, za makadamiziranje ulic, za praktično razsvetljavo in pravo uredbo pri zidanju novih hiš. V tem oziru je v Idriji še dovolj dela, če se pogleda vegaste in ozke ulice, za mesto ne posebno častne mostove in mostičke itd. itd. — Ozrite se nekoliko na druga slovenska mesta, n. pr. Kranj, Kamnik in drugam!

Nič bi ne škodovalo, da posebno erar, ki dobiva vsako leto jeden milijon iz rudnika, skrbi za zboljšanje mesta, ker so večinoma vsi javni prostori, vodé in vodnjaki njegova skrb. To bi mu bilo le v čast, a ne v sramoto, nekaj tisočakov na leto pa bi se njemu ne poznalo. S tem bi se popravilo desetletja zanemarjeno delo!

Pa tudi hišnih gospodarjev bi bila dolžnost, da bi se pri novih stavbah ne jezili, če bi jih bilo treba jeden meter iz ceste pomakniti, ali pa če bi bilo treba narediti na obeh straneh ceste tlak ali pa kje kako višino znižati ali narobe! Posebno zadnje je v Idriji kaj potrebno!

Ker dobi občina od 15%, priklade okoli 12.000 gld. na leto, ne všteti drugih dohodkov, je pač treba misliti, da je potreben red v občinski hiši, kakor tudi zunaj nje. Priznavamo pa tudi stroške, n. pr. novo pokopališče, kjer cerkvena tudi precej stane, dasiravno je zidanje gotično, altariji so pa v drugem slogu, kar je ne lepša.

Dopisnik ima pač dobro voljo, morebiti boljše, kakor marsikak poklican faktor, ki bi smel to „Narodovo“ številko obesiti nad posteljo, da jo vsako jutro na tešče prebere. Gospodje, kedor se pusti voliti, naj tudi dela! Seveda, mnogi tudi to hvalevredno storé, a treba ni, da bi bili pokorni slugé temu, ki vam lahko mnogo koristi, če ga umno rabite. Tudi sedanjemu g. svetniku so stvari dobro znane in kot vrl predstojnik bo gotovo v tem tudi mestu pomagal, sebi in erarju v čast, drugim v ponos!

Zaradi dopisa se ni treba nikomur jeziti, kajti dopisnika ne boste zvedeli, dokler svet stoji. Res pa je, da resnica v oči kolje. Gospod urednik je pri tem popolnoma nedolžen, hvaležen sem mu le jaz, ker je dovolil nekoliko prostora resničnim in dobro želečim besedam, ki naj bi padle na rodovitna tla.

V tem smislu, gospoda moja, posebno dragi rudarji, se ravnajte.

Uradniki, vsaj oni, ki niso samo mrtev stroj, temveč spoznajo pomen volitev, pa gotovo tudi ne bodo delali nasprotno ali pa „na komando“, temveč značajno, kakor gre za moža. — Vesele praznike!

—o—e—

Domače stvari.

— (Veliki teden.) V vseh mestnih cerkvah Ljubljanskih vršila so se sveta opravila velicega tedna jako slovesno, posebno izredno veličastno pa v stolni cerkvi, pod vodstvom g. knezoškofa dr. Missie. Blagoslovil je sv. olje in potem se je vršilo umivanje nog 12. starčkom. Najstarejši izmed njih je bil star 86 let, najmlajši pa 62 let. Pozneje so se pogostili v knezoškofijski dvorani. Pri popoldanskih cerkvenih obredih so peli gg. bogoslovci pod vodstvom o. Hugolina Sattnerja res izborno, posebno „Miserere“ od Palestrine, ki se je pel danes. Božji grobi so krasno opravljeni po vseh cerkvah, posebno krasen mora se imenovati božji grob v cerkvi o. o. frančiškanov. Mnogo izrednih cvetic je tu res ukusno združenih, dekoracija je cerkveno pravilna in razsvetljava bogata. Tudi božji grobi pri nunah, pri milosrdnicah, pri sv. Petru in pri sv. Jakobu, nič manj v Trnovem so jako krasno okinčani z raznimi lepimi cveticami. Božji grob v stolni cerkvi, res izborno delo našega domačega slikarja Jan. Wolfa ima bolj resen značaj, a tudi ta je krasno okinčen. Vernikov je bilo vse polno v vseh cerkvah včeraj in danes.

— (Velikonočne procesije) bodo veliko soboto dné 1. aprila: Pri Uršulinkah ob 3 uri popoldne, ob polu 4. uri pri oo. Frančiškanih, ob 4. uri v stolni cerkvi, ob 5. uri pri sv. Petru in v Trnovem, ob 6. uri pri milosrdnicah in pri sv. Jakobu. Procesija vstajenja v cerkvi Jezusovega srca vršila se bode po starem običaju velikonočno nedeljo ob 4. uri zjutraj. Veteranci in vojaška godba se bodo udeleževali sprevodov v raznih župnijah.

— (Izvanredna slovenska gledališka predstava) bode velikonočni ponedeljek dné 3. aprila v korist penzijski in študentski zalogi slovenskih igralcev. Igrala se bode priljubljena igra s petjem „Materin blagoslov“. Namen tej predstavi pomeni nov korak v napredku društva, ki namerava letos mej počitnicami pošiljati nekaj igralcev v izobrazbo na Dunaj in v Prago. Prejšnjim ložnim najemnikom so proti nizki plači rezervirane lože do nedelje opoldne. Nadejamo se, da bo vsakdo rad podpiral hvalevredni namen te predstave.

— (Ljubljansko okrožje slov. ferijalnega društva „Sava“) priredi v torek dne 4. malga travna svoj IV. društveni shod. Na dnevnem redu je: 1) Poročilo Ljubljanskega upravnika. 2) Razgovor o društvenem delovanju v velikih počitnicah. 3) Razni nasveti in predlogi. 4) Prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Local „pri Zajcu“. Upravništvo si usoja najuljudneje povabiti k temu večeru vse gg. starešine in prijatelje društvu.

— (Ogled deželne blaznice.) Voditelj deželne vlade dvorni svetnik baron Hein ogledal si je te dni deželno blaznico na Studencu. Spremljeval ga je deželni zdravstveni referent dr. Keesbacher.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) najmlajši podružnici navdušenih rodoljubkin in vrlih rodoljubov v Tolminu, sta pričele svoje delovanje tako vspešno, da sta prav posnemanja vreden vzgled požrtvovalnega domoljubja vsem prijateljem slovenske mladine. Ženska podružnica (prvomestnica g. Alojzija Ivančičeva, blagajničarica g. Josipina Vrtovčeva) nam je za l. 1893. vročila 300 gld, možka podružnica (prvomestnik visoko č. g. dekan Kragelj, blagajnik A. Vrtovec) pa 100 gld. tudi za l. 1893. — Pokroviteljici sta postale ženska podružnica v Kameniku in „Narodna čitalnica“ v Kranji; 100 gld. pokroviteljine za žensko Kameniško podružnico je bilo nabranih pri zadnji veselici obeh naših vnetih tamošnjih podružnic, in prejeli smo jih po blagajničarici g. Kristini Janežičevi; 100 gld. pokroviteljine

